

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 1PP/150/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012256
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2117012256.2

Uznesenie

Okresný súd Trnava v trestnej veci vedenej proti odsúdenému: A. J., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ústave na výkon trestu dňa 18.12.2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a prísediacich Adama Rapša a Mgr. Dušana Martinoviča podľa § 415 ods. 1 Tr. por. takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1 písm. a, písm. b/, ods. 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného: A. Rigo, nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 05.01.2014 sp. zn. 0T/10/2014, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 11.12.2013 sp. zn. 2T/156/2013, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 27.09.2013 sp. zn. 1T/122/2013, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.03.2012 sp. zn. 0T/93/2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13.03.2014 sp. zn. 0T/93/2012 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.08.2014 sp. zn. 4T/49/2013, zamietá.

odôvodnenie:

Dňa 02.11.2017 podal na tunajší súd odsúdený A. J. návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vykonáva súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.08.2014 sp. zn. 4T/49/2013 pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. d/ Tr. zák., pričom jeho predpokladaný koniec má mať dňa 30.12.2018. V období od 03.01.2014 do 03.07.2014 vykonal trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 05.01.2014 sp. zn. 0T/10/2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. V období od 03.07.2014 do 03.11.2014 vykonal trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 11.12.2013 sp. zn. 2T/156/2013 pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. V období od 03.11.2014 do 03.05.2015 vykonal trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 27.09.2013 sp. zn. 1T/122/2013 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. V období od 03.05.2015 do 01.09.2016 (po započítaní) vykonal trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.03.2012 sp. zn. 0T/93/2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13.03.2014 sp. zn. 0T/93/2012 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia) pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Neskôr mu bol určený spoločný spôsob postupne uložených trestov do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a následne bol preradený do

ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Lehota podľa § 66 ods. 1 písm. a/ (OT/10/2014, 2T/156/2013, 1T/122/2013 a OT/93/2012), písm. b/ (4T/49/2013) Tr. zák. uplynula dňa 30.08.2016.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 06.12.2017 okrem iného vyplynulo aj to, že odsúdený sa v tomto ústave nachádza od 16.11.2016. Jeho správanie a vystupovanie bolo v predchádzajúcom ústave na požadovanej úrovni. V tunajšom ústave bolo jeho správanie a vystupovanie spočiatku na požadovanej úrovni, neskôr však zlyhal v plnení svojich povinností a dopustil sa závažného porušenia interných predpisov. Pod vplyvom pedagogického pôsobenia a režimového ovplyvňovania sa postupne jeho správanie stabilizovalo a aktuálne je na požadovanej úrovni. Počas doterajšieho výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený a trest vykázaný nemá. Neabsolvoval ani žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Voľný čas trávi pasívnejšie. Počas jeho pracovného zaradenia neboli hlásené žiadne negatívne skutočnosti. Vyrastal v úplnej rodine a po ukončení špeciálnej základnej školy ďalej v štúdiu nepokračoval. Vystriedal viacero zamestnaní ako brigádnik, ale pred výkonom trestu bol nezamestnaný. Je slobodný, bezdetný. Kontakt udržiava jedine so sesternicou, s ktorou mal počas výkonu trestu jedinú svoju návštevu. Po ukončení výkonu trestu sa plánuje vrátiť bývať na adresu trvalého bydliska matky. Ústavom je vedený ako bezdomovec. Odsúdený čiastočne plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza je u neho hodnotená ako nepriaznivá (opakovaná trestná činnosť, vzdelanie, závislosť od drog, finančné problémy). Nie je voči nemu evidované žiadne ďalšie trestné stíhanie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný (vrátane spomenutých odsúdení), z toho 8-krát pre krádež, pričom už v minulosti vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody (väzbou) rovnako za krádež. Opakovane mu boli ukladané aj podmiennečné tresty, pričom v prípade posledného došlo k rozhodnutiu o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe (OT/93/2012). Z osobného spisu odsúdeného bolo zistené, že v apríli 2017 mu bol uložený disciplinárny trest, ktorý si odsúdený zahladil až v novembri 2017.

Odsúdený sa na verejnom zasadnutí k veci nevyjadril.

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení neprišlo k zmenám a záver hodnotenia zostal však nezmenený.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí navrhol nevyhovieť návrhu odsúdeného.

Podľa § 415 ods. 1 veta prvá Tr. por. o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného, na verejnom zasadnutí.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu na výkon trestu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že návrh nebol s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. dôvodný. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom podmiennečného

prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie 3 podmienok, a to tých, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje príliš veľké riziko jeho recidívy. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený Karol J. už vykonal potrebnú časť z výmery uložených trestov odňatia slobody, ktoré sa v tomto konaní považujú z hľadiska súdnej praxe za jeden trest.

Druhá zákonná (materiálna) podmienka, a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život (t.j. že preukázal polepšenie), a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, sa javila taktiež ako splnená napriek istým negatívnym poznatkom vyplývajúcim z hodnotenia ústavu.

Splnená nebola dôsledne však tretia z citovaných podmienok, t.j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy). V prípade odsúdeného A. J. bolo podľa názoru súdu s poukázaním na jeho už bohatú trestnú minulosť riziko recidívy príliš veľké. Súd len upozorňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje „právny nárok“. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej činnosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Súd zdôrazňuje, že odsúdený A. J. dostal zo strany spoločnosti možnosť preukázať viacerými podmiennečnými odsúdeniami, že takéto „miernejšie tresty“ na jeho nápravu postačujú. Žiaľ, nestalo sa a k páchaniu trestnej činnosti sa odsúdený vrátil, pričom bol viackrát súdne trestaný v krátkom období po sebe a prakticky vždy za prečin krádeže. Odsúdený A. J. nie je vyučený, pred výkonom trestu bol nezamestnaný a predtým sa živil len brigádami, je ústavom vedený ako bezdomovec a počas doterajšieho výkonu trestu neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Resocializačná prognóza je u neho nepriaznivá aj podľa hodnotenia ústavu. Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru súdu nedávali dostatočnú záruku, že odsúdený by na slobode viedol riadny život a zabezpečoval si prostriedky na živobytie legálnym spôsobom. Pri tom podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal preto súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a taktiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného A. J. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Na tomto závere nemohlo zmeniť nič ani kladné hodnotenie riaditel'a ústavu (ktoré má pre súd len odporúčací charakter čo do splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie).

Z uvedených dôvodov zamietol jeho návrh o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní od jeho oznámenia, ktorú je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podaná sťažnosť má odkladný účinok.

Ak bol návrh odsúdeného o podmienene prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od právoplatnosti zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne (§ 415 ods. 1 veta druhá Tr. por.).